

כמעשה חטאת לשם חטאת. ובכל זאת פסל, משום שעשאה למעלה. ועתה יש לנו לדרוך, דשני במאי? דהיינו, באיזה מהעבודות שעשה למעלה פסל בכך את החטאת [למרות שעשאה כמעשה חטאת ולשם חטאת]?

אילימא דשני במליקה, שמלק את חטאת העוֹף למעלה מחוט הסיקרא. אמאי פסלה בכך? האמר מר גבי חטאת העוֹף [בפרק הקודם]: מליקה — בכל מקום במזבה, כשירה?!

אלא לאו, כל פסולה הוא משום דשני בהזאה, שהזה את דמה של חטאת העוֹף למעלה, ומשום שהיתה ההזאה למעלה נפסלה החטאת.

ומדסיפא איירי בשינוי בהזאה [שהיזה אתה למעלה], רישא נמי איירי דשינה בהזאה. והיינו, שלא היזה את דם חטאת העוֹף, אלא מיצה אותו שם.

ודחינן: מידי איריא! הא כדאיתא, והא כדאיתא! הרי יתכן שברישא השינוי הוא במליקה ולא בהזאה, ובסיפא השינוי הוא בהזאה למעלה. כי אין האוקימתא של הסיפא מחייבת להעמיד כך גם ברישא.

שינוי במשנה: עולת העוֹף שעשאה כמעשה חטאת, פסולה.

הסימנים, והבדיל את הראש מהגוף כמו בעולת העוֹף, בעוד שבחטאת העוֹף צריך למלוך סימן אחד בלבד, אי הכי, נימא מתניתין דלא כרבי אלעזר ברבי שמעון.

דאי רבי אלעזר ברבי שמעון, האמר: שמעתי שמבדילין בחטאת העוֹף. והיינו, שאם הבדיל, לא פסל!?

ותמחה הגמרא על הדיון בדבר הזה: הרי ודאי חולק התנא במשנה על רבי אלעזר ברבי שמעון! וכי לאו אוקימנה לה כבר בפירקין דלעיל, בסתמא דמתניתין, דלא כרבי אלעזר ברבי שמעון, דהא תנן בסתמא: הבדיל בחטאת, פסל!?

ומתריצין: לא! גם אם לעיל תנן בסתמא דלא כרבי אלעזר ברבי שמעון, במשנתנו כאן אין הכרח לכך, כי מצית לאוקמי כגון דשני בהזאה, שלא היזה את דם חטאת, אלא מיצה את דמה על קיר המזבח כמעשה העולה, ומשום כך פסלה. אבל אם ישנה רק בכך שיבדיל, לא יפסול, אלא תהיה כשרה בדיעבד, וכרבי אלעזר ברבי שמעון.

הבא נמי מסתברא, להעמיד את השינוי שעשה בחטאת כמעשה עולה בכך ששינה בהזאה —

מדקתני סיפא: עשאה לחטאת העוֹף למעלה מחוט הסיקרא כ"מעשה כולן", הרי היא פסולה. ו"כמעשה כולן" היינו אפילו עשאה

נחשבת כעבודה שלא במקומה, כמו המולק שלא במקומו, שנפסלת העבודה. כי הכלל "שלא במקומו כבמקומו" נאמר רק לגבי מקום מתן הדם, ולא לגבי שינוי שנעשה במקום העבודה.

אינו רק משום שמקום מתן דם עולת העוֹף הוא למעלה, אלא המיצוי עצמו נחשב כעבודת הדם [כמו מליקה, שמקומה נלמד מן התורה שהוא למעלה, ונלמד המיצוי ממליקה מדברי הכתוב], ולכן, עשיית המיצוי של דם העולה למטה